

старост

С ярки игриви огньове беше залян храмът на богинята - борса.
Там крале - владетели на въглищни мини празнуваха празника на Дивидентите.

Трепереха полюлеи в безчислени ярки огньове. Колоните бяха потънали в зеленина от тропически цветя. Блещеха изюмруди, брилянти, огърлици. Гърмът на музиката се носеше към тежките пълнозвучни куполи и пръскаше химни над празничното веселие. Каскади, водопади, неудържим и буен смях се носеха към балконите на охранените тузове, като сита доволна молитва към богът — капитал.

Вино се лееше, кипеха скъпи води.

Понапиха се.

И звънът на чашите се смени с тостове, с блеъскът на пригладените речи,

